

Sygn. akt IV U 461/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 marca 2015 r. (Nr (...))

w sprawie W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. G. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2015 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku.

Sygn. akt IV U 461/15

UZASADNIENIE

Decyzją 13 marca 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 10 marca 2015 r. nie stwierdziła jego niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. G. (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca W. G., ur. (...), z wykształcenia jest technikiem mechanikiem. Dotychczas pracował m. in. jako murarz oraz ślusarz (bezsporne). Ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 26 maja 2001 r. (odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 18 listopada 2002 r. w sprawie IV U

4175/01 k. 51 akt organu rentowego) do 31 grudnia 2014 r., ostatnio na podstawie decyzji z 29 grudnia 2011 r. (k. 120 akt organu rentowego). W dniu 29 grudnia 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek do (...) Oddział w S. o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 146 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 18 lutego 2015 r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (k. 149 akt organu rentowego). W. G. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k. 151 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 10 marca 2015 r. ustaliła, że nie jest on niezdolny do pracy (k. 153 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 marca 2015 r. (...) Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 154 akt organu rentowego).

W opinii sporządzonej na zlecenie Sądu biegli lekarze neurolog, kardiolog oraz chirurg rozpoznali u W. G. padaczkę z napadami toniczno-klonicznymi, nadciśnienie tętnicze ciężkie z przerostem serca i poszerzeniem aorty wstępującej oraz żylaki podudzia prawego. Powyższe schorzenia powodują, w ocenie biegłych, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. (opinia k. 13).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy W. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Artykuł 61 przywołanej ustawy stanowi, iż prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od zaskarżonej decyzji organu rentowego wymagało ustalenia czy wnioskodawca nadal jest osobą częściowo albo całkowicie niezdolną do pracy. W. G. był bowiem poprzednio do 31 grudnia 2014 r., uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy neurologa, kardiologa oraz chirurga dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2016 r.

W złożonej opinii biegli wskazali, iż ubezpieczony jest od 2000 r. leczony na padaczkę. Napady padaczkowe o morfologii uogólnionych drgawkowych toniczno-klonicznych występują z częstotliwością średnio 1-2 w miesiącu. Stan neurologiczny badanego został oceniony jako mieszczący się w granicach normy. Zdaniem biegłych, padaczka, na którą cierpi W. G. stanowi przeciwskazanie do wykonywania pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym, urządzeniach o wysokiej temperaturze oraz pracy w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i narzędziami ostrymi. Powyższe powoduje, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w wyuczonym oraz dotychczas wykonywanym zawodzie. Biegły kardiolog wskazał, iż aktualny stan układu krążenia ubezpieczonego skutkuje

częściową niezdolnością do pracy fizycznej. Wnioskodawca prezentuje bowiem bardzo niską tolerancję wysiłków pomimo stosowania zestawu czterech leków hipotensyjnych oraz m. in. istotną progresję przerostu lewej komory serca w badaniu ECHO.

Analizując przedmiotową opinię biegłych lekarzy neurologa, kardiologa oraz chirurga Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie. Została ona bowiem wydana przez lekarzy- specjalistów z zakresu schorzeń dotyczących ubezpieczonego, a ponadto jej sporządzenie poprzedzone zostało analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna. Dlatego też, w ocenie Sądu, wnioski wyrażone przez biegłych zasługują na uwzględnienie. Podkreślić również należy, iż żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii w powyższym kształcie.

Pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy zostały również spełnione przez ubezpieczonego i nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu W. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2016 r.